

har nævnt, og endvidere det dertil hørende Underændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører. Inden jeg gaar over til at udtale mig nærmere derom, vil jeg gjøre nogle enkelte almindelige Bemærkninger. Der er fra Krigsbestyrelsen tilsendt Finanssubvalget en ikke ringe Del Afstykker angaaende denne Sag. Der er saaledes meddelt, at Krigsbestyrelsen havde nedsat en Kommission for at komme til Erkjendelse af, hvorledes Kasernesforholdene heri Hovedstaden fremtidig skulle ordnes — som det hedder paa Grundlag af den nugældende Lov af 25de Juli forrige Aar. Naar man imidlertid ser den paagjældende Kommissions Arbejde nærmere efter, finder man, at der ved Siden af det almindelige Grundlag ogsaa er givet den paagjældende Kommission enkelte andre ufravigelige Paalæg, f. Ex. om at skulle gaa ud fra, at visse Etablissementer à tout prix skulle abandonneres. Ser man yderligere til, er Kommissionen, hvad der er rigtigt og naturligt, gaaet ud fra, at, naar man skalde sride til Omlægning af Kasernesforholdene, burde der selvfølgelig stilles de Fordringer, som Nutiden stiller med Hensyn til, at Soldaten kan befinde sig vel paa Kasernen. Der er saaledes stillet uddividede Fordringer med Hensyn til Rummelighed af Lokaler, med Hensyn til Gulvflade, Høide og i det Hele taget den Luftmasse, som skal staa til Raadighed for Enhver. Yderligere er man gaaet ud fra som en given Sag, at man i mange Aar havde følt Ulempe ved, at der paa Kasernen var indkvarteret for saa Befalingsmænd, og at man ved den nye Ordning burde skaffe Plads til flere Befalingsmænd. Jeg kan ikke sige Andet, efter at have gennemlæst dette Arbejde fra Kasernekommissionen med Forslag til en endelig Ordning, end at det har gjort det Indtryk paa mig, at det er et Arbejde, som er meget fornuftigt, naar man ser hen til det Kommissorium, der er givet, og ser hen til det Grundlag, hvorpaa den har arbejdet. Et andet Spørgsmaal er det for mig, om det i og for sig har været fuldstændig rigtigt, at Krigsbestyrelsen har oversendt Finanssubvalget dette Forslag, som lyder paa en Endesum af 7 Millioner Kr., naar den paagjældende Kommission ikke har kunnet sige Andet om dette sit Arbejde, end at det var et rent foreløbigt Arbejde, med Hensyn til hvilket den forbeholdt sig Endringer paa mange forskellige Steder, naar Sagen kom til endelig Behandling, og naar man ikke samtidig tillige har kunnet fremvise Reversen af Medaillen, nemlig de mange Millioner, som ville indkomme ved Salget af det betydelig store Antal Bygninger og Grunde, som det var forudsat skulle forlades. Jeg tvivler nu ikke om, at Rigsdagen efterhaanden vil give de fornødne Bøvels til en Omordning af Kaserneringsforholdene i Kjøbenhavn, thi jeg erkjender, at i Alt, hvad der vedrører rimelige og naturlige Fordringer til Soldaternes Anbringelse, er der

aldrig fra Rigsdagens Side viist nogen Snebenhed eller Kærighed, og jeg tvivler heller ikke om, at saadanne Forslag kunne komme til at foreligge paa en saadan Maade, at man kan se, at det, der kommer ind, ikke vil komme til at afvige saa overordentlig meget fra det Bøvels, som maa udgives. Jeg erkjender altsaa, at der i dette Arbejde vistnok er givet et godt Grundlag, hvorpaa der kan bygges videre, men jeg kan dog ikke sige Andet, end at om jeg end ogsaa anerkjender noget Egnende med Hensyn til det andet Arbejde, som er oversendt til os fra Kommissionen, og som gaar ud paa at fremsætte Forslag til en midlertidig Ordning, nemlig, at det er et godt og grundigt Arbejde, saa foreligger der derimod ingenlunde samtidig fra Ministeriets Side de Oplysninger, som efter min Opfattelse burde have foreligget, saa at Rigsdagen kunde have dannet sig et klart og tydeligt Blik over, hvad det egentlig er, der skal naas ved de Midler, som begjæres. Naar jeg gennemser dette Forslag til en midlertidig Ordning og de Bevillinger, som ere begjærte ved Slet og ret at oversende disse Afstykker med en kort Skrivelse, saa ser jeg, at Kommissionen ogsaa med Hensyn til den midlertidige Ordning har havt et dobbelt Maal, nemlig dels at tage Hensyn til Bestemmelserne i den nugældende Hærløvs, og dels at naae visse Gøder for Militæretaten og for Tjenesten, som man i lang Tid har ønsket at faae gennemførte, uafhængig af, hvad Hærløven iøvrigt bestemmer. Det er, antager jeg, nærmest en Inkurie fra den haitærede Ministers Side, naar han i Teksten til sine Endringsforslag — altsaa Noget, som skal indføres i Loven, og hvad forresten findes gjentaget et Par Gange i selve Skrivelsen — betegner alle de paaregnede Foranstaltninger som foranledigede ved Loven af 25de Juli 1880, eller endog et andet Sted, som nødvendiggjorte derved. Jeg tror, at den haitærede Minister ved at sige, at det er en nødvendig Følge af Hærløven, uden nøiere at overveie det, har været tilbøielig til at tro, at han deri havde en Trylleformular, hvorved han kunde faae disse Penge til at gaa lettere ned. Det er nu iøvrigt mig ganske ligegyldigt, ved hvilke Midler de Herrer Miniistre saaledes søge at bedaare Rigsdagen til at give Bevillinger. For mig er det Hovedsagen, at Bevillingerne gives, saa er det temmelig ligegyldigt, om det er ved Hjælp af en Trylleformular eller ikke. Der er iøvrigt desværre en edel Strid mellem de to Mindretal her i Thinget, hvoraf det ene støtter de store Tal, og det andet de smaa Tal, og naar der nu altsaa i Teksten til Votering er indført et saadant Udtryk som, at de paagjældende Foranstaltninger skulle være foranledigede eller nødvendiggjorte ved Tillæg til Hærløven, ville vi nødvendig ogsaa skyldige i Noget, som vi for vort personlige Vedkommende maa betragte som Usandhed, og vi ville